

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice št. 16. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inserati: Šeststopenjska petič-vrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Velja za Ljubljano v upravnisti: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 60 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. Po pošti velja za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gld., za četrt leta 2 gld. 60 kr. in za jeden mesec 86 kr.

Štev. 254.

V Ljubljani v petek, 6. novembra 1885.

Tečaj II.

Roma locuta!

Ljubljana, 6. novembra.

Roma locuta est! Vsled najnovejših poročil objavil je Leo XIII. svoje menenje v zadevi Karolinskih otokov. Sicer se ta vest oficijelno še zanikuje, a nek brzojav iz Madrida pa gotovo trdi, da je dotična rabsodba sv. Očeta uže v Berlinu. Kaj je vsebina te rabsodbe, se danes še ne ve, a nekateri hočejo vedeti, da se je suvereniteta nad temi otoki priznala Španiji. To zadnje se nam ne zdi ravno neverjetno. Kajti dasiravno se o kaki „historični pravici“ Španske v strogem pomenu besede ravno ne more govoriti, ker ta država ondi dejansko nikdar ni vladala, vendar bilo je prepričanje, da ti otoki spadajo k Španiji, splošno razširjeno in so se povodom nemško-španskega prepira celó nekateri nemški učenjaki oglašali ter povdarjali, da je tudi nemško zemljepisje smatralo Karolinske otoke vedno za špansko last.

Ako je rabsodba sv. Očeta res v tem zmyslu izpala, potem praša se, s kakšnim srcem Nemčija to rabsodbo sprejme. Da bi se ji ustavljala, da bi navzlic temu hotela vstrajati pri svoji tirjatvi ter nadalje še lastiti si dvojnivo posest, tega pač misliti ni. A po obnašanji, kojega je nemška diplomacija v celi tej zadevi kazala pred svetom, soditi je, da se Nemčija tudi brez vsacega notranjega gnjeva podvrže tej rabsodbi. Ravno pri tej priliki morali smo občudovati hladnokrvnost, globoko pre-mišljenost in veliko treznost nemških vladujočih krogov. Kolika razlika pokazala se je tu med nemškim in španskim značajem! Saj so še vsakemu dobro v spominu oni poulični izgredi v glavnem mestu Španske, oni kaznjivi napadi na nemško poslaništvo. Po pravici bil je po onih nečuevnih dogodkih počil glas, da je vojska med Nemčijo in Španijo neizogibljiva, kajti določila mednarodnega

prava so stroga in prezirati jih ne sme nobena država. Nevarnost, da pride med obema državama do prelivanja krvi, bila je tem večja, ker ni bilo upati, da bode Španska pripravljena dati primer-nega zadoščenja. Sicer je imel kralj španski in z njim njegova vlada dobro voljo, a velika množica ljudstva, razburjena vsled vesti, da je Nemčija prilastila si kos španske zemlje, ni hotela vedeti o nikakem takem zadoščenju, je nasprotno zahtevala, da se zadoščenje tirja in da od Nemčije. S tako voljo ljudstva se mora na Španskem gledati bolj, nego kje drugje. Tam namreč sedanja vladna zistema nikakor nima tako stalnih tal, tako trdnega temelja, da bi se ne bilo bati, da danes ali jutre ne nastane kaka prekucija. Monarhistična ideja je na Španskem zeló spodkopana in oslabljena po republikanski propagandi, in kraljevi stol se je v Madridu uže več kot jedenkrat majal. Kako težko stališče je imel kralj pri tej priliki, razvidno je tudi iz tega, da je celó v vojstvu glasno pojavljaj se srd do severne države. Z visokimi nemškimi redi odlikovani španski častniki trgali so si te raz prs, ter pošiljali jih tja, od kjer so jim bili prišli, z opombami, ki so potrpežljivost Nemčije dokaj trdo izkušale.

A vse to nemških vladnih krogov ni pripravilo iz ravnotežja. Uvidevši teški in nevarni položaj, v katerem se je nahajal kralj španski in njegovo ministerstvo, zatisnili so možje, ki stojé v Berlinu na vladnem krmlu, obe očesi nasproti hrupnim madridskim dogodkom, ki so se vršili pred palačo nemškega poslaništva, in pašli so pot, po kateri je Nemčija prišla do zadoščenja, katerega je po določilih merodajnega prava dobiti morala, ne da bi se bil pri tem žalil zgodovinski španski ponos. To postopanje Nemčije imponovati je moralo tem bolj, ker se nikakor ne da tajiti, da je

Nemčija mnogo močnejša od Španije, in da bi bila z ozirom na svojo velikansko vojno moč lahko vse bolj osorno govorila s Španjsko. Vendar Nemčija šla je še dalje. V Madridu ropotali so z orožjem, vročerkvno prebivalstvo Španske klicalo je na boj, na Nemškem pa so mislili, kako bi se ves prepir zaradi „peznatih“ Karolinskih otokov končal mirnim pôtém. Ko bi bila Nemčija hotela na vsak način pridobiti si omenjeno ped zemlje, kako lahko bi se bilo to zgodilo! Le parkrat naj bi bilo trčilo nemško brodovje s španskim skupaj in zadnje bilo bi se moralo onemoglo vrniti z bojnega pozorišča. A v Berlinu bili so prepričani, da bi nespametno bilo, zaradi take malenkosti pričienati boj, in zato iskali so posredovatelja, kojega rabsodba naj bi v tej zadevi bila obema prepirajočima se strankama merodajna in odločilna.

Ko je bilo uže gotovo, da se imenuje rabsodnik, ugibalo se je, koga misli predlagati Nemčija. Imenoval se je ta in oni vladar, a tega mislil si ni nikdo, da bi knez Bismarck predlagal sv. Očeta, da bi Nemčija, ki je še novejši čas bila toliko ostrih bojev z Vatikanom, hotela podvreči se rabsodbi papeževi. Vendar zgodilo se je in s tem činom pokazal je nemški kancelar vznova državniško svojo bistroumnost in modrost ter ne zrečeno fini svoj takt v političkih stvaréh. Vsacega drugzega posredovalca bili bi Španci le z neko nezaupljivostjo sprejeli, sedaj pa moral jim je izginiti vsak strah, da bi se njim nasproti razsojevalo pristransko. A navdati moralo jih je to s tem večjim zaupanjem, ker je Španjska od nekđaj eminentno katoliška dežela in je le tej sv. Oče najvišja cerkvena avtoriteta. S tem, po svoji pre-mišljenosti in treznosti občudovanja vrednim korakom kneza Bismarcka pregnana je bila vsaka nevarnost pred resnejimi zapletkami.

Listek.

Prokleta!

(Roman. Spisal Emile Richebourg; po E. Vacanovi prod-lavi prasto poslovenil Janko Leban.)

(Dalje.)

17.

Oba zakonska nadaljujeta svoje pogovore. Imela sta si toliko povedati! Govorila sta malo o grofici Gontranu, kajti grofu kakor grofinji bilo je to mučno.

Grofu je bilo zmerom nedoumno, da vsled drame v Asnièresu ni bilo sodnijske preiskave.

Ko to omeni, pokaže mu grofinja pismo Lucijanovo in list njegovega očeta, starega Luranne-a.

Grof je našel v pismu dokaz o grofinjini nedolžnosti, o kateri sicer ni več dvojil. Globoko ga je ganila misel, kako plemenito sti njegovi žrtvi ravnali ž njim.

„Ubogi mladi mož!“ jekne. — „Bil je blago srce!“ opomni grofinja. — „Zmerom bolj črna se mi zdijo moja dela!“ klikne grof. „Vsi, vsi so mi povračali hudo z dobrim! Vi pa še najbolj! In

jaz ne morem ničesar popraviti, ničesar ne morem storiti več za vas!“ — „Gospod grof,“ odgovori grofinja, „če bi najin sin Leon še živel!“ — „Imel sem dolgo časa to misel,“ dé žalostno on. — „Nu, in?“ — „Pred nekaterimi meseci pa sem izvedel, kako žalna mu je bila usoda.“ — „Kako, tedaj veste? . . .“ povpraša grofinja s trepetajočim glasom. — „Da, najinega sina, otroka, kateri bi bil danes najino veselje; otroka, ki bi vas zopet osrečil in ki sem vam ga jaz uplenil; ljubega najinega sina ni več!“ — „O Bog! . . .“ vzdihne grofinja. — „Da“, nadaljuje grof, „njega ni več, umorili so ga! . . .“

Grofinja zakriči ter glavo povesi.

„Tudi to je tužna in strašna reč,“ nadaljuje grof s zamolklim glasom. „Povsod nesreča, katera se ne da več popraviti in kojoj sem jaz zakrivil! Ali hočete izvedeti, kako je najin sin umrl?“ — „Da.“ —

Grof je zdaj pripovedoval svoji soprogi, kako je našel v Cayenne-i Jeana Renauda; kako se je za-nj zanimal; kako je potem stari njegov prijatelj, Nestor Dumoulin, stvar prestudoval; kaj je

vse iztaknil vrli ta pravoznanec in kako se je spričala Jean Renaudova nedolžnost kakor tudi to, da je bil umorjenec grofov sin — Leon!

Grofinja je poslušala svojega soproga molčeč in tiho jokajoč. Ko je končal povpraša: „Ali veste, kje je pokopan najin ljubi otrok?“ — „Na pokopališči v Fremicourtu.“

Grofinja globoko vzdihne. „Najprej hočem obiskati grob starejega najinega sina,“ deje, „potem pa hočem odpotovati v Fremicourt ter moliti na gomili, pod katero mu počiva zavrženi brat.“ — „Ali vas smem tja spremiti?“ — „Da. Skupaj nastopiva romarsko to pot. Še eno: Ali veste, kaj je z onim možem, ki je bil pomiloščen vsled vaše prizadeve?“ — „Zapustil je kazensko kolonijo ter se vrnil na Francosko.“ — „In ali niste ničesar več o njem slišali?“ — „Ne. Mislil bi pa, da se je vrnil na svoj dom. Nadejal se je, da tam zopet najde svojo ženo. Žal, ta je uže umrla. Njegova hči pa, kojoj je Jacques Mellier dal odgojiti, potolažila ga je gotovo zaradi izgube drage mu žene.“ — „Nu, hočeva poiskati tudi Jeana Renauda, da nama kaj pove o najinem sinu. Najbolj

Dogodki na Balkanu krivi so, da se nekoliko časa sem o nemško-španskem prepiru skoro nič govorilo ni. Sedaj pa, ko je brzovjav raznesel to vest v svet, da je sv. Oče svoje mnenje o pravici do Karolinških otokov izjavil, da je vsebino svoje razsodbe doposlal dotičnim vladnim krogom, obrača zopet vsa Evropa svojo pozornost na to. Kakor uže gori povedano, je vsebina te razsodbe, tudi če se vèst tega brzovjava obistini, dosedaj še za navadni svet tajnost. A naj se razsodba glasi uže tako ali tako, naj je uže ugodna Španiji, ali Nemčiji, toliko lahko trdimo uže zdaj, da je bila zeló srečna misel, v tem slučaju najvišjemu pastirju kršćanstva izročiti te-žavno nalogo posredovanja. Leon XIII. pokazal je uže čestokrat veliko svojo modrost, često povzdignil je uže besedo v prospeh miru, zato smo za trdno prepričani, da tudi iz te razsodbe veje duh modrosti in miru!

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje in konec.)

Naposled pripomni še gosp. govornik, da se bode koncem meseca oktobra kot ud svéta državnih železnic vdeleževal njegovih sej, radi tega bi on želel, da bi zvedel, kako misli zbornica o tem voznem redu, da bi se mogel potezati za prevredbo.

Zbornični tajnik poroča o prošnjah za prevredbo voznega reda na črti Ljubljana-Trebiž, ki vse zahtevajo, naj bi se težilo na to, da bi vozni red vstrežal krajnim razmerjem. Uže prejšnja leta se je mnogokrat prosilo, naj bi bili bivši sejmski vlaki vozili ne le med Ljubljano in Lesce-Bledom, ampak med Ljubljano in Trebižem, da bi bilo tako prebivalcem od Lesec navzgor mogoče uporabljati vožnjo do c. kr. oblastev v Radoljico in nazaj ter v Kranj ali Ljubljano potovati, ne da bi morali prenočevati v enem ali drugem kraju.

Tem željam je glavno vodstvo državnih železnic vstreglo z vredbo bivšega, sploh priljubljenega in vsem razmerjem kolikor možno vgodnega voznega reda. Govornik napominja po gosp. predgovorniku našete nedostatnosti sedanjega voznega reda. Odsek je popolnoma ocenil razloge, ki bi bili utegnili biti merodajni v določbo sedanjega voznega reda: 1.) Da se potnikom nudi prilika, da morejo dospevi v Ljubljano odpotovati v Trst, Reko in druge kraje po južni železnici, ne da bi se dolgo mudili, in 2.) da se kar najhitreje mogoče odpravlja nemško-česka pošta. Toda vozni red, kakor je gosp. predgovornik uže omenil, se ravno tako malo ozira na zvezo Dolenjskega, Hrvaškega, Dolenje Štirskega itd. kakor na krajna razmerja. Govornik našteva, kako bi se dalo po odsekovem mnenji od pomoči nedostatnosti, in predlaga sledeče: Slavno c. kr. vrhovno vodstvo se

pa hrepenim po Mellierovi hčeri, po nesrečni Lucili, katero je Leon, kakor se zdi, ljubil, in ona ga je tudi ljubila." — „Lucila — kakor rečeno — zapustila je hišo svojega očeta uže dan po uboju, in od takrat se nič več ne ve o njej. Obče mislijo, da je mrtva. Oh, kolikim sem izkopal jamo!“ — „Uboga deklica je svoj pogrešek drago plačala!“ — „Da,“ zamomlja grof zamolklo, „vsi nedolžniki so se pokorili za njega, ki je edino kriv, za grofa Bussièresa!“ — „Bog ima v rokah usodo vseh, njegovi nameni so nam nerazumljivi, in vse, kar se zgodi, zgodi se po volji božji! Zapupajva v njegovo neskončno dobroto, in skušajva, da z dobrimi deli popraviva to, kar sva zmotno slabega naredila.“

Drugi dan, okoli dveh popoldne, hotela je grofinja iti ven. Bila je uže opravljena; čakala je samo še grofa. Hotela sta skupno obiskati družinski grob na pokopališči Montparnasse-skem. Kočija je uže čakala na borjači. Vratar je bil uže pripravljen, da odpre vrata. Zdajci stopi nek mož na borjač.

„Hotel bi rad govoriti z gospo grofinjo Bussièresovo“, deje. — „Gospa grofinja se baš napravlja, da se odpelje“, odgovori vratar. „Ne vem,

prosi: 1.) Naj zopet vredi vlak šte. 1711, ki je dohajal v Ljubljano ob 10. uri 35 minut predpoludné; 2.) za slučaj, ako bi tako pomnoženje vlakov ne bilo mogoče, naj opusti vlak šte. 1715, ki dohaja v Ljubljano po novem voznem redu ob 5. uri popoldné ter naj vredi mesti tega drugi vlak, ki bi dohajal v Ljubljano okolo 10. ure dopoludné; 3.) za slučaj, ako bi tudi v drugi točki zaželjena prevredba ne bila mogoča, naj bi vredilo mešani vlak, ki bi iz Trebiža ali Beljaka odhajal tak čas, da bi dospeval v Ljubljano okolo 10. ure dopoludné.

Gosp. zborni svètnik Fran Omersa podpira predloge in želi le to spremeno, ako bi se vredil mešanec, naj bi dohajal v Ljubljano ob polu devetih dopoludné.

Predloge podpirali so še gospodje zborniški svètniki:

Mihael Pakič, Oroslav Dolenc in Karl Luckmann, in umaknivi gosp. Omersa svoj nasvèt za spremeno, vsprejeli so se vsi predlogi jednoglasno.

Gospod predsednik poprosi na to gosp. Karl Luckmanna, naj bi se potezal za danes dogovorjeno prevredbo voznega reda pri razpravah v svètu državnih železnic. Gospod Karl Luckmann pripomni, da ne bode le tega storil, marveč da bode tudi druge, Kranjsko zadevajoče nasvète stavil.

Zbornica je vzela to izjavo na znanje, in gospod zbornični predsednik se zahvaljuje udu svéta državnih železnic, gosp. Karlu Luckmannu, za njegovo potrudenje.

VIII. Gosp. zbor. svètnik Karl Luckmann omenja poštno zvezo med Kranjem in Tržičem ter pojasnuje, po njegovih mislih, opravičene pritožbe prizadetih krogov, katerim bi se dalo od pomoči, ako bi se napravil nov poštni voz in se vožnje na ta-le način določile: a) Iz Tržiča naj bi odhajala pošta ob 10. uri in 15 minut dopoludné ter ob 5. uri popoldné in v Kranj dohajala ob 12. uri opoludné, oziroma ob 6. uri in 45 minut zvečer; b) iz Kranja naj bi pošta odhajala ob 8. uri in 15 minut zjutraj ter ob 1. uri popoldné in v Tržič dohajala ob 10. uri dopoludné, oziroma ob 2. uri in 45 minut popoldné.

Govornik ima te želje opravičene in predlaga: Zbornica naj se v tej zadevi obrne do slav. c. kr. poštne vodstva najtoplejše priporočajoč izpolnitev omenjenih želj vdeležencev.

Predlog se je vsprejel.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Poljedelsko ministerstvo namerava sestaviti stalno državno komisijo, katera se bode imela baviti s trtno ušjo. V to komisijo poklicani bodo

če vas sprejme. Pa lejte, baš dohaja gospod Germain; obrnite se do njega.“

Goš — kajti to je bil oni mož — stopi k Germainu, kateri je ogledoval kočijo grofovo.

„Kaj bi radi?“ povpraša Germain novodošleca. — „Imam nekaj sporočiti gospo grofinji Bussièresovi“, odgovori Goš, „in mislim, da me sprejme.“ — „Kako li veste, da je grofinja tukaj?“ iznenaden pobara Germain. — „To je prav lahko, gospod; včeraj sem bil na d'Arfeuille-u.“ — „Ah, tako!“ deje Germain. „Kar imate gospo grofinji povedati, torej je važno?“ — „Mislim.“ — „Gospa grofinja se odpelje. A pridite vsejedno; hočem naznaniti, da ste tukaj. Vaše ime?“ — „Jerôme Goš, ali prav za prav marijonetar. Grofinja me dobro pozna.“

Germain odpelje obiskovalca v veliki salon, kjer mu reče, naj počaka, Potem otide, da naznani o tem grofinji.

Goš je stal sredi salona zeló ganen, v roci klobuk držeč. Pogledoval je tri ali štiri stare slike, katere so visele na steni. S tem si je čas kratil. Naenkrat pa začuden zakriči ter urno stopi k jedni sliki. Bil je to portret v prirodni velikosti, predstavljajoč mladega moža pri kakih dvajsetih letih.

strokovnjaki v kletarstvu in kmetijstvu; poljedelsko ministerstvo posvetovalo se bode s to komisijo, kadar bode izdalo kako naredbo proti trtni uši. Komisija sestavi se baje še pred koncem tega leta.

Z Dunaja se poroča, da je med štirimi anti-semitskimi poslanci, kateri so sedeli v državnem zboru na skrajni levici, nastal razpor. Dr. Pattai se ne slaga z drugimi tremi gospodi, s Flieglom, Türkom in Schönererjem; in v čem se ne slaga, povedal je pri komersu dunajskih vseučilišnikov. Dr. Pattai se neče ukloniti nikaki klubovi disciplini, on je nasprotnik izločitvi Galicije, poteguje pa se za razdelitev Česke v dva dela, čemur pa se ostali trije upirajo.

„Moravská Orlice“ trdijo, da Čehi hoté, naj bi se razpustil moravski deželni zbor, zaradi tega so se odločili, da v predstoječem zasedanji odločno postopajo proti ustavovorni stranki ter brezobzirno odkrijejo vse krivice, katere se godijo Čehom. Vlada mislila je uže razpustiti zbor, a bilo je za to premalo povoda.

„Budapesti Közlöny“ objavlja, da se je hrvaškemu banu grofu Khuen-Hedervaryu podelil red železne krone.

Tuje dežele.

Silno važno novico raznesel je včeraj telegraf iz Petrograda po širni Evropi. Ruski car je ukazal, naj se bolgarski knez izbriše iz imenikov ruske vojne, kateri je pripadal kot general-lieutenant, in car zapovedal je še dalje, da bolgarski knez ne ostane več lastnik 13. ruskega lovskega batalijona. Ta stroga naredba, katera je pač redka v zgodovini, da bi tako vladar vladarju nasproti postopal, napravila bode gotovo globok utis v Bolgariji. Rusija pokazala je popolnoma jasno, kako misli z bolgarskim knezom, z onim knezom, kateri bi jej moral biti hvaležen, a jo je mestu hvaležnosti še žalil s kljubovalnim in samoblastnim pustolovnim postopanjem.

Položaj na jugu je nespremenjen. Srbija in Bolgarija imata nastavljeni na vseh mejah čete ter po polnem pripravljene za vojsko. Sicer pa je vse mirno in od nobene strani se ni še kalil red. Napetost med Srbijo in Bolgarijo traje dalje.

„Temps“ poroča, da bode francoski kabinet med otvorenjem zbornice demisijoniral. Ministerskemu predsedniku Brissonu pa se bode naročilo, naj sestavi nov kabinet. Misli se, da vsi dozdani ministri, osebito pa Freycinet in Goblet, stopijo v novi kabinet. Slednji bi pojasnil svoje postopanje v zbornici ter od nje zahteval izreka; tako bi se brzo rešila ministerska kriza.

Iz Janine se poroča, da se je mohamedanskega prebivalstva zaradi neprestanega oboroževanja Grčije polastila velika groza. V mnogih mestih imeli so mohamedanski odličnjaki zborovanja,

„Pa saj je to Leon!“ klikne starček ves iz sebe. „To je njegovo čelo, to je njegov nežnozakrivljen nos, to so njegova lica, njegove rudeče ustnice. Jamica v obradku, celó majhne temne brke, vse je njegovo! In tako so njegove obrvi zaokrožene, to je njegovo temno oko!... On je, on! Če bi oblačila ne bila starošegna, prisegel bi na to, da je fotograf mojega rejenca imel pred sabo!...“

Grofinja pride v salon. Stopiti je mogla prav blizu Goša, ne da bi opazil bil, da je navzočna. Tako zelo je bil Goš zamaknen v podobo! Ni slišal niti njenih stopinj niti šumenja njene obleke po preprogi.

„No, ljubi moj Goš“, izpregovori grofinja, „vi ste se torej na-me spomnili?“

„Oj, oprostite milostiva gospa, oprostite!“ zajecelja. „Jaz... jaz... sem opazoval...“ — „Ta-le portret?“

„Ah, tedaj je to portret, pravi portret?“ — „Da. To je moj soprog, grof Bussières, ko je imel dvajset let.“ — „Ah, gospod grof Bussières je to?..“ „Zdi se mi, de ste jako zmedeni, prijatelj moj! Čemu li? Saj ne govoriva danes vprvo!“ — „Prav imate, milostiva gospa! Le nekoliko sem

pri katerih se je posvetovalo, kaj ukreniti ob tem nevarnem položaju; pri zborovanih sklenile so se tudi do sultana adrese, v katerih se poudarja, da je mohamedansko prebivalstvo udano sultanu ter da si nikakor ne želi spremembe zdanjega položaja.

Dopisi.

Iz Trsta, 4. oktobra. Tu imamo vedno kaj novega; skoro vsak dan prinese nam kako prijetnost ali britkost, nu in če se par dnij ne zgodi nič posebnega, skrbijo nam mestni očetje za zabavo.

Cerkvena slovesnost pri sv. Juštu, katera se je pričela minolo soboto in trajala tri dni, bila je izredno veličastna. Udeležilo se je ni samo mnogo Tržačanov, marveč privrelo je v mesto tudi obilo okoličanov. Le jedno moram pri tej priliki obžalovati, da se v cerkvi jemlje ob takih priložnostih premalo ozir na okoličane, to je Slovence. Samo v nedeljo zjutraj bila je jedna pridiga slovenska, inace vse v tujščini.

Zopet smo imeli srečo, v svoji bližini videti člana cesarske družine. Tri dni bavila se je na gradu Miramare presvitla naša cesarica, vrnivša se s svojega potovanja na vzhodu. Mislili smo, da nas doleti sreča, da Nj. veličanstvo presvitla cesarica obiše tudi Trst, a slabo vreme Jo je zadrževalo na tem, kakor Jej tudi preprečilo več drugih nameranih izletov. Ves čas svojega bivanja ni zapustila presvitla cesarica gradu in parka v Miramare. V nedeljo zjutraj opravljal je v kapelici v Miramare premil. škof dr. Glavina sv. mašo, katere se je udeležila presvitla cesarica.

Škoda, da visoka gospa ni mogla obiskati Trsta; zopet bi bili imeli priliko pokazati svojo udanost in zvestobo do cesarske rodovine; pokazali bi bili, da je Trst avstrijsko mesto, da tu ni prostora za protiaustrijsko rovanje. Živela Avstrija!

Dne 2. t. m. ob polu 4. uri popoldne odpotovala je presvitla cesarica iz Miramare v Gödöllö. Iz Miramare na kolodvor Grljan šla je visoka gospa peš; ker je potovala *incognito*, prišla ni na kolodvor nobena oficijelna oseba.

Volitve v tržaški mestni zastop, oziroma deželni zbor, so uže razpisane; vršiti se imajo od 30. novembra do 13. decembra. Takoj po razpisu volitev pričela se je od laške stranke huda agitacija; to vam letajo in skušajo volilce premotiti z raznimi obljubami ter jih pridobiti zá-se. Nu, menda so se volilci uže precej spametovali, da ne bodo šli tako radi na limanice. Treba bode vendar tudi nam Slovencem in Avstriji zvesto udanih Lahom, da pričnemo takoj delo ter skušamo preprečiti nakane italijanske stranke.

Povodenj napravila je tu mnogo škode, posebno pa v Rojanu. Kadar je le kaj več dežja, zamaši se potok in voda razlije se čez struge.

potrt... Sam ne vem, zakaj. No, zdaj je uže boljše." — "Kaj ste govorili baš sedaj, ko sem vstopila? Meni se zdi, da ste besedičili o svojem sinu."

Goš se zgane.

"Da, da! Mislim sem na svojega sina." — "On se zove Leon, kaj ne?" — "Da, Leon, milostiva gospa!" — "Ali ste me obiskali zaradi njega, Goš? Saj veste, kako zelo vas cenim. Veselilo bi me, če bi vašemu rejencu ali vam mogla v čem služiti." — "O, tega sem prepričan, gospa grofinja. Pa hvala Bogu, staremu Gošu ne manjka ničesar." — "Toliko boljše, brdko mož! Vi ste tedaj popolnoma zadovoljni?" — "Deloma da! Se ve, da so nam dane zmerom skrbi, britkosti, neprijetnosti v življenju. Človek ni nikoli popolnoma srečen!"

Grofinja prikima.

"Ali je morda vaš rejeneček nehvaležen proti vam, Goš?" povpraša grofinja. "Ali se imate kaj potoževati o njem?" — "Ah, nič vsega tega, milostiva gospa! Baš naopak! Kako vrl mladenič je ta moj rejeneček! In vendar mi provzročuje žalost!"

(Dalje prihodnjik.)

Potok bi se moral pač nekoliko znižati; s tem preprečila bi se marsikatera škoda.

Še jedno! O Vseh Svetih in na Vernih duš dan zaukazal je mestni magistrat kočijažem, da ne smejo na pokopališče sv. Ane voziti po isti poti tja in nazaj; to storil je, da se preprečijo nesreče, katere v prejšnjih letih niso bile redke. Pot pa, po kateri so se imeli vračati vozataji nazaj, je mnogo daljša od prve, vendar ni magistrat določil večje tarife. To je vozataje vjezilo — ostali so vsi doma, štrajkali so. Še le ko je policijski komisar zaukazal predsedniku društva vozatajev, naj pridejo zopet na trg, so prišli. Take skušnje dobivajo naši mestni očetje večkrat.

Razne vesti.

— (Zemljopisna družba v Londonu) je poslala odpravo pod vodstvom Jos. Thomsona, da znanstveno preišče uzgodno Afriko. Šel je skozi deželo Masajcev do Nijanže. Vrnivši se je 3. novembra 1884 poročal o svojem potovanju. Masajci, je dejal, se najzanimiviji rod v uzgodni Afriki. Glede npravi, navad, običajev, vere se razločujejo tudi od Črncev, tudi od Galcev in Somalcev. Rasti so lepe, enakomerne, gladkih okroglih oblik, skoro Apolonove podobe, in le redko je videti žile in kite pravih atletov. Ženske so silno čiste, sramezljive, oblečene v volovje kože. Za nakit nosijo debele, okolo nog in rok ovite železne žice, 20 do 30 funtov težke, bisere in železne lance. Moški se ohlapno oblačijo v kože, ki jim pokrivajo pleča in prsi, pri oženjenih je oprava širja. Dečki in deklice žive do neke starosti pri stariših ter se hranijo s kislim mlekom, mesom, žitom. Kader so deklice stare 12, deček 14 let, se preselijo iz ogradbe oženjenih v ogradbo neozženjenih in neomoženih. Tu žive, dokler ne sklenejo zakona. Možje so vojaki. Edino opravilo jim je, da ropajo živali zunaj svoje dežele, doma pa se zabavajo. Ženske varujejo živino, delajo kočje in vrše vse domače opravke. Čudovito je, da sta oba spola neverjetno zmerna; nič, prav nič družega ne okusita ko meso in mleko. Žgane pijače, pivo, duhan, rastlinska jela, vse to je prepovedano in takorekoč prokleta. Razen tega nikdar mesa in mleka skupaj ne uživajo. Kader pobijejo vola, pijo surovo kri, morda nimajo dosti soli. Tako življenje je masajskemu vojaku tako ljubo, da na ženitev niti ne misli; oženi se še le, kader se mu življenje nagiba na zaton, in kader ga zapuščajo moči. Takrat odloži bojno kopje, težki ščit iz bivoline, meč, kij. En mesec nosi obleko neomožene ženske, in potem je pravi, postavni, velečislani ud masajske družbe. Ne hodi več v vojsko, doma je, odgaja mladino, vadeč jo v vojaštvu. Hrana se mu izpremeni; živeti sme ob rastlinju, pivu, žganju, dopušča se mu čakati, nosljati, kaditi. Mrliča ga ne pokopljejo, vržejo ga hijenam in ticam roparicam.

— (Pogumno dekletce.) Pred nekoliko dnevi vršila se je v Saragosi redka slavnost. Tamošnji guverner izročil je v navzočnosti vladnih in mestnih oblastnij 12letni Concepti Inevi iz Valpolune civilno kolajno druge vrste, kojoj je podelil kralj Alfonz za izkazano hrabrost ob času letošnje kolere. V nagovoru povdarjal je, kako da je kolera pomorila skoro vse prebivalstvo v Valpoluni in da je bila ta deklica jedina oseba, ki je pomagala župniku in zdravniku pokopavati mrliča. Nazadnje napadla je kolera tudi njenega očeta, mater, staro mater, brate in sestre. Vsem je stregla z največo skrbjo in ljubeznjivostjo in ko jej vendar pomrjo, pomagala jih je pokopati. Sedaj je popolnoma osamela na tem svetu.

Domače stvari.

— (Za poškodovane Gorenjce) je blagorodni gospod Martin Hočevnar na Krškem daroval 150 gold.

— (Gledé novega kolodvora v Ljubljani) moramo večerajšnje vèst v toliko popraviti, da se je pač pri železniškem svètu sklenilo, prositi vlado, da obrača posebno pozornost na to zadevo, a dotični načrti o zidanih novega, oziroma razširjenji starega cesarjevič Rudolfovega kolodvora se niso še izdelali.

— (Klub pisateljskega društva) je imel zadnje soboto svoj zabavni večer v steklenem salonu ljubljanske Čitalnice, kakor se je v našem listu uže omenilo. Tega klubovega večera se je sicer vdeležilo

nad 40 društvenikov, vendar smo se zamán ozirali po marsikaterem narodnjaku. Po našem pozvedovanji se nam je reklo, da še prav odlični možje (marsikateri pravnik, duhovnik, zdravnik, profesor, učitelj itd. itd.), ki so po svoji veljavi, ki jo imajo med Slovenci, dolžni in temu narodnemu in gotovo tudi koristnemu društvu pristopiti, še tega niso storili. — Ker ima društvo blag namen: podpirati pisatelje in njihove rodbine; napravljati javne shode s predavanjem in razgovarjanjem o vsakojakih literarnih predmetih in slaviti umrle pisatelje s spomeniki ali z izdavanjem njihovih životo-pisov, podob in spisov in ker v slučajih, ako se društvo razide, njegovo premoženje pripade našemu prvemu literarnemu društvu: „Slovenski Matici“, bi se pač ne smel pogrešati nobeden rodoljub med društveniki „Pisateljskega podpornega društva“. — Društveniki se tudi shajajo ob sobotah k zabavnim večerom v ljubljanski Čitalnici, kjer bi se naj vzajemno razgovarjali o literaturi, se vadili v govorništvu, se pomenkovali o tem in drugem, se kratkočasili s petjem itd. Pač bi bilo odveč o koristi takih večerov govoriti, saj je sama o sebi jasna. Vsak izmed nas čuti potrebo v društvu iti, in mesto da gremo, bogsigavedi kam v krèmo: jeden na Poljane, drugi na Šentpetersko predmestje, tretji na Šentjakovski trg, četrti celo v Krakovo ali Tirnovo, shajajmo se rajši v Čitalnici. Čitalnica bodi naše shajališče, naše središče, naše ognjišče! Svoji k svojim! Med sabo se bomo najlepše in najbolje imeli. Večeri kluba pisateljskega društva obetajo zanimivi biti, to tem bolje, ker se je vsaka politika izključila in se tedaj onde vsak Slovenec lahko dobro ima, naj si je katerega koli političkega mišljenja. Ker je samo društvenikom dovoljeno h klubom pisateljskega društva zahajati, se še enkrat vabijo vsi Slovenci k pristopu tega koristnega društva. Vsak društvenik skrbi, da pridobiš par svojih znancev in prijateljev društvu. Slovenci, kateri imate kaj ugleda in vpliva pri svojih rojakih, Slovenci, kateri se prištevate rodoljubom, pristopajte sami „Pisateljskemu podpornemu društvu“ kot pravi udje z letnim doneskom 3 gld. ali pa kot podporniki z 2 gld. na leto; nabirajte pa tudi društvenike med prijatelji in znanci. Javljajte se prav obilno pri odboru, kateri je ukrenil, da bi tudi vsakemu menj premožnemu Slovencu pristop omogočil, društvenino vsakega pol leta pobirati — od pravih udov po 1 gld. 50 kr., od podpornikov pa po 1 gld. za pol leta. — Da so vnani društveniki vabljeni h klubovim večerom, se samo ob sebi razume; ljubljanskim pa se naznanja, da bodo ti večeri redno vsako saboto ob 8. uri v steklenem salonu Čitalnice ljubljanske in da se k istim ne bodo več z okrožnico vabili in se je to zgodilo samo prvokrat. — V soboto 7. t. m. bode čital g. profesor Vrhovec: „Ljubljana pred sto leti.“

— (Upravni odbor „Národne Tiskarne“) izvolil je gosp. dr. Josipa Vošnjaka predsednikom in gosp. dr. Mundo podpredsednikom.

— (Prememba posestva.) Obrtno pomožno društvo kupilo je hišo št. 8 v Židovskih ulicah za 10500 gld. Društvo preseli svojo pisarno tjà s 1. majem prih. leta.

— (Prestopila je od evangelijskega veroizpovedanja v katoliško cerkev) Ljubljanka gospdč. Barbara Grossmann, 18letna hči uradnika v tovarni za plin. Pretečeni teden, poroča „Slov.“, bila je od župnika pri sv. Petru sprejeta v naročje katoliške cerkve; večeraj pa je prejela v knezoškofovi domači kapeli zakrament sv. birme.

— (Volkovi.) Iz Knežaka se nam piše: Da-si ravno še nimamo zime v pravem pomenu besede, so nas vendar uže pričeli volkovi, naši pozimski gostje, na jako občutljiv način nadlegovati. Ponoči med 2. in 3. t. m. vdrli so v hlev Mihe Knafelca iz Juršiča št. 12, kjer je bilo zaprtih do 300 ovac, in so mu jih odnesli deset, koje so potem blizu Juršiča raztrgali in požrli. Ravno tako se kažejo v obližji Bača, Narina in Trnja in so tudi tukaj do 40 ovac uničili. Da se temu zlu v okom pride, napravil se bode splošen lov na zverjad. Naši „Nimrodi“ imajo sedaj najlepšo priliko, pokazati svoj pogum in spretnost. Tedaj na noge!

— (Občinska volitev.) Pri občinski volitvi v Smerjah v postojnskem okraji izvoljen je bil dne 25. oktobra t. l. Anton Kovačič iz Smerij županom, Ivan Cvetan in Josip Baša, oba tudi iz Smerij, pa občinskima svetovalcema.

— (Cvetoče drevo.) Na vrtu gosp. Frana Kauschegga v Dolenji Šiški je zdaj mlado drevesce lepo v cvetju. Minolo poletje ni drevo kazalo nikakega življenja, tako da je lastnik uže menil, da se posuši. Koncem minolega meseca pa je pričelo poganjati, zeleneti in zdaj videti je na njem dva lepo razvita cveta.

— (Truplo) neznanega moža, ki je bil kmetško napravljen, potegnili so dné 30. oktobra t. l. iz Sore pri Zgornji Senici, kakor se nam piše iz Medvod. Na njem ni bilo zapaziti nikakih znamenj, iz katerih bi se dalo sklepati, da se je izvršil tu kak zločin.

— (Obesil) se je, kakor se nam iz Kranja poroča, 63letni pekovski pomagač Jože Kušar iz Kranja v tamošnjem občinskem zaporu. Kušar je bil zadnji čas za vsako delo nezmožen in ga je morala občina podpirati. V sredo zvečer razsajal je pijan po ulicah, da so ga morali odvesti v zapor, kjer je naredil svojemu življenju konec.

— (Detomor.) V nedeljo dne 25. oktobra t. l. porodila je 28letna Helena Klemen, dekla pri Francu Kovaciču v Malenski Vasi, ravno ko so bili vsi drugi pri božji službi, deklico, koja je koj potem umorila in v kleti pokopala. Še-le čez sedem dni je prišel ta zločin na dan. Sedaj imajo nečloveško mater, kakor se nam piše iz Rudolfovega, zaprto pri tamošnjem c. kr. okrožnem sodišču.

— (Pevska zveza v Trstu) se je ustanovila, k nji so pristopila vsa pevska društva iz okolice in najbrže se tej zvezi pridružijo tudi vsi pevski zbori iz Primorske in Istre, ker le oni pevski zbori, ki so v tej zvezi, smeli se bodo udeleževati tekmovanj, ki se bodo vršila vsako leto.

— (Tramway na par Trst-Barkovlje-Miramare.) C. kr. trgovinsko ministerstvo je dovolilo inženirju Pavlu Palese v Trstu, da sme pričeti tehniška predhodnja dela za tramway na par od Trsta skozi Barkovlje v Miramare pod tem pogojem, da črta ne bo držala po zemljišču nove luke.

— (Samomor.) Iz Trsta se poroča: Ustrelil se je v nedeljo zgodaj nek Ljudevit Peršič na tratini poleg nove barkovljanske ceste za kolodvorom. Zjutraj so ga našli ljudje, ki so v mesto hodili in kmalu potem odnesli so ga v kapelo k sv. Juštu.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Berolin, 6. novembra. Izid volitev: Izvoljenih je 140 konservativcev, 60 svobodno-konservativnih, 99 klerikalcev, 70 nacionalliberalcev in 44 svobodnjakov.

Carigrad, 6. novembra. Včeraj je imela konferenca poslanikov prvo, jedno uro trajajočo sejo. V prvi seji vršile so se le bolj priprave. Prihodnja seja v soboto. Poslaniki imeli so baje še včeraj zvečer privaten shod.

Belgrad, 5. novembra. Danes po noči zaprli so več oseb, ker so baje zasledili med pristaši pretendenta Karageorgjevića veleizdajsko zaroto. Med zaprtimi je tudi nekov kot prostovoljec pri vojakihi služoč visokošolec in črkostavec „Novega beogradskega dnevnika“. Tudi v Nišu so baje iz ravno tega vzroka zaprli nekaj oseb.

Rim, 5. novembra. Včeraj je v provinciji Palermo na koleri obolelo 16 oseb in 13 umrlo; v mestu samem obolelo 8 in umrlo 8 oseb.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 6. novembra.

	gld
Jednotni drž. dolg v bankovcih	82.40
„ „ „ srebri	82.80
Zlata renta	109.35
5% avstr. renta	99.45
Delnice narodne banke	869.—
Kreditne delnice	282.30
London 10 lir sterling	125.55
20 frankovec	9.96
Cekini c. kr.	5.94
100 drž. mark	61.70

Tuji.

Dné 4. novembra.

Pri Maliči: Schulhof, Suchy, Arlt, trgovci, z Dunaja. — Montanelli, mestni uradnik, s soprogo, iz Trsta. — Deparis, c. kr. vladni koncipijent, iz Kočevja. — Kossler, nadzornik, iz Celovca. — Bučar, c. kr. sod. pristav, iz Črnomlja.

Odgovorni urednik J. Naglič.

Pri Slonu: pl. Landwurst iz Berolina. — Kaiser, Herstein, Plowitz in Czech, trgovci, z Dunaja. — Kramer iz Zwischenhaigna. — Kanka, trgovec, iz Brna. — Unger, trgovec, iz Gradca. — Hogelsberger, c. kr. poročnik, iz Radovljice. — Demšar, kaplan, iz Stopiča. — Humitin, c. kr. nadporočnik, z rodbino, iz Ljubljane. Pri Tavčarji: Kantarek iz Linca. — Kinhofer, dijak, iz Trsta. Pri Južnem kolodvoru: pl. Preen, graščak, iz Osterberga. — Winter, trgovec, z Dunaja. — pl. Müllhofer, vdova uradnika, iz Gradca. Pri Avstr. carji: Mozza, trgovec, iz Pazina. — Seifert, trgovec, iz Pulja. Pri Virantu: Grof Lažansky, c. kr. ritmajster, iz Rodohove Vasi. — Krkač, potov., iz Ljubljane. — Šusteršič, posestnik, iz Toplice.

Umrli so:

Dné 2. novembra. Marijeta Pristav, gostinja, 63 l., Hrenove ulice št. 15, vodenica.
Dné 4. novembra. Marijana Schmalz, c. kr. davkarja hči, 33 l., Gosposke ulice št. 14, plućna tuberkuloza.
V civilni hólnici:
Dné 5. novembra. Marijeta Sader, strežajka, 62 l., možganski mrtvoud.

Meteorološki poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
5. novbra.	7. zjutraj	734.82	8.4	szpd. sr.	obl.	18.0
	2. pop.	732.78	9.4	svzh. sr.	dež	
	9. zvečer	732.10	8.6	svzh. sl.	obl.	

Vožni red Rudolfove železnice,

veljaven od 1. oktobra 1885.
Ljubljana-Terbiž.

Postaje	Osobni vlaki		
	1. 2. 3. razred zjutraj	1. 2. 3. razred dopolud.	1. 2. 3. razred zvečer
Ljubljana, juž. želez. odh.	6.40	11.40	6.35
Ljubljana, Rud. želez. „	6.44	11.45	6.39
Vižmarje	6.53	11.55	6.48
Medvode	7.04	12.07	6.59
Loka	7.17	12.21	7.12
Kranj	7.31	12.38	7.26
Podnart-Kropa	7.48	12.56	7.43
Radovljica (m. p.)	8.05	1.14	8.—
Lesce-Bled	8.12	1.24	8.08
Javornik	8.29	1.46	8.25
Jesenice	8.39	1.57	8.33
Dovje	8.56	2.18	8.49
Kranjska Gora	9.21	2.48	9.11
Rateče-Bela Peč	9.37	3.03	9.24
Terbiž prih.	9.55	3.20	9.38

Terbiž-Ljubljana.

	po noči	popol.	zvečer
Terbiž odh.	12.36	1.10	6.20
Rateče-Bela Peč	1.01	1.30	6.39
Kranjska Gora	1.22	1.46	6.53
Dovje	1.55	2.19	7.19
Jesenice	2.23	2.43	7.41
Javornik	2.30	2.50	7.48
Lesce-Bled	2.56	3.15	8.13
Radovljica (m. p.)	3.03	3.22	8.21
Podnart-Kropa	3.27	3.44	8.44
Kranj	3.47	4.02	9.03
Loka	4.06	4.20	9.20
Medvode	4.21	4.34	9.34
Vižmarje	4.34	4.46	9.46
Ljubljana, Rud. žel. prih.	4.44	4.55	9.55
Ljubljana, juž. žel. „	4.50	5.—	10.—

Najfinejši bohinjski sir

(160) 6 prav po ceni priporoča
J. R. Paulin v Ljubljani,
specerijška trgovina Pred škofijo št. 1.

Dr. Hirsch

dobro znani specialni zdravnik za sifilitiko in kožne bolezni, ozdravlja po dolgoletnih izkušnjah v nebrojnih slučajih po sijajno skušenem in gotovo učinkujočem navódu (58) 32

sifilitiko in kožne bolezni

(tudi zastarele), ulesa, bolezni soála in v mehurji, poluočje, možko slabost, ženski tok, v najkrajši dóbi radikalno brez vseh zlih nasledkov in brez oviranja v službovanji. Naslov:

Dunaj, mesto, Kärntnerstrasse 5

(prej mnoga leta v Mariahilferstrasse), zdravi od 9. do 4. ure popóludne, a tudi písmeno in (pod molčecnostjo) pošilja zdravila. Honorar primeren.

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu

v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

- Abecednik za slovenske ljudske šole.** Sestavila A. Razinger in A. Žumer. 20 kr.
Abecednik slovensko-nemški. Sestavila A. Razinger in A. Žumer. 25 kr.
Brezovnik, šaljivi Slovenec, 60 kr., vezano 70 kr.
Celestina J., Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.
Celestina J., Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.
Gimperman, Pesni, 60 kr.
Devoljan Miljenko, Mladini, 30 kr.
Dimitz A., Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.
Filipovič, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.
Gregorič, poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.
Hrovat P. Florentin, kranjska mesta s petimi podobami. 60 kr.
Janežič A., Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr. vezan 2 gld. 70 kr.
Jenko Ivan, Pesmi, 1 gld.
Jesenko Janez, Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol. 45 kr.
Jurčič Josip, Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr., IV. zvezek 70 kr. V. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.
Kačič-Mišič, Razgovor ugodni naroda slovinsk. 1 gld. 20 kr.
Kermavner V., Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.
Klail, Lehrgang der kroatischen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr.
— Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.
Knjižnica slovenske mladini:
I. zvezek: *Tomšič Ivan,* Dragoljubci, 30 kr.
II. „ „ „ Peter rokodelčič, 36 kr.
III. „ „ „ *Cigler Janez,* Sreča v nesreči, 35 kr.
Kobler A., Zgodovina Sorske in Preške fare, 30 kr.
Kosec, Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.
Lavtar L., Občna aritmetika za učiteljska. Cena vezane knjigi 1 gld. 20 kr.
Lesar A., Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.
Majar H., Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.
Prvo berilo in slovnica za slovenske ljudske šole. Sestavila Razinger in Žumer. 24 kr.
Padar, Zakon in žena, 40 kr.
Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo. 1 gld. 50 kr.
Praprotnik, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.
Razlag J. R., dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.
Rožek J. A., Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.
Senekovič A., Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.
Šmid Krištof, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.
Vošnjak I., dr., Poročilo o kmetijski enkéti dné 17. in 18. aprila 1884 v Ljubljani, 50 kr.
Vraz Stanko, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.
Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta Ljubljanskega. Vezan 65 kr.
Zlatorog, Pravljičica za mladino. 20 kr.
Znidaršič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.
- V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:
Pepelko, Snegulčico, Trnjevo rožlco (4° velike) po 50 kr. Pravljičice o:
Pepelki, Rudeči kaptol in Obutem mačku (8° velike) po 25 kr.
O deželi lenuhov, Snegulčico, Pritlikovcu (Palček) in **Robinzonu** po 15 kr.

Predpasniki

neprekosljivo

največja zaloga

vsake oblike, velikosti in kakovosti

prodajejo se po 25 kr. in više

pri

J. C. Hamann-u. (47) 18